

0.-Introducció

Totes les persones tenim una connexió amb el mar, d'entrada perquè regula el nostre clima mitjançant l'absorció de CO₂ i ens proporciona oxigen, a més d'aportar-nos altres avantatges com productes alimentaris, sal, energia eòlica i moltes altres coses.

A més, i a banda de tot això, hi ha moltes persones que hi tenen una connexió especial que va molt més enllà. Hi fan esbarjo, esport, es distreuen de les preocupacions del dia a dia; fins i tot el mar és una font de pau i relaxació per a moltes d'elles.

Desafortunadament, de mitjana, 8 milions de tones de deixalles plàstics es llancen al mar cada any a tot el món. Això representa un camió complet d'escombraries cada minut. Aquesta brutícia prové tant d'activitats en alta mar com a terra. A més, les deixalles terrestres de petit format, com les burilles de les cigarretes, arriben fàcilment al mar a través d'embornals que transporten l'aigua de les rieres i els pluvials.

Cal recordar que una burilla és un residu no biodegradable, altament tòxic, que danya greument el medi ambient marí. Cada burilla pot contaminar entre 8 i 10 litres d'aigua de mar i triga, de mitjana, uns 5 anys a desintegrar-se del tot; si és que abans no se la menja un peix. El mateix peix que, temps després, pot acabar a la nostra taula.

1.-Raonament

Hauríem de saber aprofitar aquesta creixent preocupació per l'entorn natural que viviem en els nostre dies, segurament conscients que d'aquí a un temps potser voldrem solucionar el problema, però llavors arribarem massa tard.

I és en aquesta inèrcia per mantenir net el nostre entorn més proper, i alhora sumar esforços en aquesta lluita més global per salvar el planeta, que proposem aquesta campanya.

“Una burilla a terra és una burilla al mar” té com a finalitat informar, alhora que conscienciar, sobre aquest problema concret de llançar les burilles a terra o fer servir els embonarls d'aigües pluvials com si fossin cendres.

Es tracta, en definitiva, de donar a conèixer un problema, de visibilitzar-lo, de conscienciar sobre els seus efectes nocius i, arribat el cas, denunciar una situació concreta.

Per això proposem, primer de tot, dissenyar una campanya que cobreixi aquests objectius d'informar i conscienciar. Com que el que volem fer és canviar els hàbits d'una part de la població (aquella que tira les burilles a terra) la campanya hauria de tenir un missatge clar i comprensible.

Les eines poden ser vàries:

- Elaboració d'un informe que posi en valor el tema central de la campanya
- Programació de xerrades informatives (instituts de secundària, centres cívics...)
- Creació d'imatges, o reclams, que es vinculin amb l'objectiu de la campanya
- Elaboració de cartelleria i/o díptics
- Presència a les xarxes socials i en els mitjans de comunicació locals

Per reforçar el missatge, la proposta també vol regular que el fet de llançar burilles a la via pública es contempli com una falta lleu en les normes de conducta cívica, segons l'Ordenança de Convivència Ciutadana vigent en el nostre municipi.

Tirar una burilla a terra ja és motiu de sanció en alguns països a partir de la seva pròpia regulació normativa d'àmbit estatal, seria el cas, per exemple, de Portugal, Austràlia o Singapur. No obstant en la majoria de països, com seria el cas del nostre, aquesta és una regulació normativa que s'ha de fer a nivell municipal. En aquest sentit, cada vegada són més els municipis que opten per regular en les seves ordenances municipals com a falta sancionable el llançar una burilla a terra.

2.-L'exemple francès

Una menció mereix el cas de França que entenem seria un bon exemple a seguir, tant en matèria de campanya com de regulació.

En el primer cas, el rètol “La mer commence ici” s'està convertint en una cosa habitual dins el paisatge urbà de ciutats i pobles francesos. És una manera d'aixecar consciència i evitar que les burilles, però també les restes de xiclet i les escombraries de petit format, acabin en els embornals pluvials i d'aquí al mar.

En el segon cas, en matèria de regulació, a França són força més freqüents que aquí les multes per llançar una burilla a terra; això si, per ajudar als ciutadans a no caure en la temptació, s'instal·len cendrers al costat de papereres, contenidors i establiments del sector de la restauració. Una altra qüestió a tenir en compte és que els diners recaptats per aquest tipus de sancions (que solen anar de 50 a 100 euros) es destinen habitualment a programes finalistes de neteja viària.

3.-El text de la proposta

- Part expositiva

Encara que en diem tabac, una cigarreta és molt més que fulles de la planta picades dins d'un tub de paper. La cigarreta és un producte industrial que conté una llarga llista de productes químics, la majoria d'ells tòxics. Una cigarreta està formada també per un filtre. Aquest filtre està dissenyat, si més no en teoria, per protegir a les persones fumadores, ja que és l'encarregat d'evitar la inhalació directa dels elements químics que hi ha en la cigarreta. Això vol dir que en el filtre es concentren tots els components més tòxics de les cigarretes.

Els filtres de les cigarretes estan fets d' acetat de cel·lulosa. O, el que és el mateix, d'un tipus de plàstic que es pot trencar en trossos molt petits però que no es pot fer desaparèixer del tot. Quan acaben de fumar, moltes persones els llencen a terra de forma incontrolada. Des de carrers fins a muntanyes o platges, el món és ple de burilles. Cap racó s'en escapa. Tampoc Sant Feliu de Guíxols.

Ja fa anys que els ajuntaments de la costa com el nostre intentem conscienciar a les persones fumadores per tal que no enterrin les seves burilles a la sorra. Les màquines de neteja poden remoure la sorra i desenterrar-les, però les seves reduïdes mides fan molt difícil que siguin recollides mecànicament. Això si, cada vegada que hi ha tempesta, el mar recull gran quantitat de burilles.

Però, malauradament, les burilles que arriben al mar no ho fan només des de la platja i en dies de tempesta. També hi arriben arrossegades per les rieres i procedents de la xarxa d'aigües pluvials. Les aigües pluvials que no cal depurar són recollides pels embornals dels carrers i van directament a les rieres i de les rieres al mar. I és en aquest punt, quan s'utilitzen els embornals com a papereres i cendrers, que estem abocant directament brutícia al mar.

També hem observat com a la pràctica hi han establiments comercials, per exemple bars amb terrasses, que acostumen a netejar els seus espais públics empenyent la brutícia cap als embornals. D'aquesta manera arrosseguen burilles i tot el que hi hagi. Aquesta mala pràctica comporta un doble risc, per un costat l'abocament dels residus directament al mar, i per un altre, l'obstrucció dels embornals.

Es calcula que cada burilla que va a parar al mar contamina uns tres litres d'aigua a causa de totes les substàncies químiques que porta i que, en contacte amb l'aigua salada del mar, s'acaben alliberant. Unes substàncies que no es dilueixen, en els millors dels casos, fins al cap d'uns deu anys aproximadament.

- Part resolutiva

Primer. Dissenyar una campanya d'informació i conscienciació per buscar la complicitat de la ciutadania alhora de no tirar burilles a terra ni fer servir els embornals com si fossin cendrers.

Segon. Que d'acord amb l'Ordenança de Convivència Ciutadana, i en el títol corresponent al comportament de les persones respecte de la neteja, s'inclouï el fet de llançar burilles a la via pública com una falta lleu en les normes de conducta.

Sant Feliu de Guíxols, 26 de setembre de 2019